

Krúdy Gyula voltaképpen a kis műformák művésze – legjobban rövidke írásai sikerültek: mindaz, amit egy ültő helyében tudott megírni. A legspontánabb írói kifejezés műfajai: hírlapi cikkek, karcolatok s egyéb színes írások szinte leginkább megfelelnek egyéniségének – és körülményeinek. Az elmúlt évek során folyóiratok, napilapok hasábjairól egymás után kerültek elő a teljesen ismeretlen kis remek: így állt össze ez a gyűjtemény, melyben Krúdy egy-két kivétellel kötetben még soha nem publikált színes írásai, rajzai, vázlatai, alkalmi cikkei, portréi, emlékezései jutnak el az olvasóhoz. Mindnek megvan az emberi, művészi, pszichológiai, társadalmi érvénye, értelme, jelentősége. Mindre jellemző Krúdy elbűvölő előadásmódja: tájak, emberek, hangulatok könnyed, finoman megjelenítő érzékeltetése. Varázsos könnyedséggel idézi fel a régi nemesi életet, családjának múltját, Nyíregyháza, Pest-Buda, Podolin és Várpalota olyannyira távoleső tájainak megannyi szépségét. Páratlanul egyéni, érzékletes stílusa ízekkel, színekkel telíti témáit, megeleveníti a történelmet, életközelségbe hozza a távoli alakokat, élményszerűvé teszi a számunkra már idegen rétegek hétköznapijait és ünnepeit. A százféle témát felölelő cikkekből, tárcákból, reflexiókból hatalmas panoráma áll elő: egy letűnt világ változatos, gazdag, színes körképe.